

Marc-Aurèle.

Je n'ai jamais prévu qu'il se corromprait.

Antonin.

Mais ne devais-tu pas le prévoir? n'est ce point que la tendresse paternelle t'a aveuglé? Pour moi, je choisis en ta personne un étranger, foulant aux pieds tous les intérêts de ma famille: si tu en avais fait autant tu n'aurais pas tant de déplaisirs. Mais ton fils te fait autant de honte que tu m'a fait d'honneur. Dis-moi la vérité, ne voyais-tu rien de mauvais dans ce jeune homme?

Marc-Aurèle.

J'y voyais d'assez grands défauts, mais j'espérais qu'il se corrigerait.

Antonin.

C'est-à-dire que tu en voulais faire l'expérience aux dépens de l'empire.

Марко-Аврелий.

Не предвидѣхъ никога, че можеше да ся разврати.

Антонинъ

Нъ не требаше ли да го предвидишъ? Не е ли сама та отеческа нѣжностъ что тя ослѣпи? За мене, азъ избрахъ въ твое то лице единъ чужденецъ, като потѣпкахъ всички ты интересы на моѣ тѣ фамилиѣ: ако бы направилъ и ты нему исто то не щеше да имашъ толкова неудоволствія. Нъ твой сынъ ти причини толкова безчестіе колко то ты ми причини честь. Кажи ми истинѣ тѣ не виждаше ли нѣкое злонравіе въ тоя младець?

Марко-Аврелий.

Виждахъ въ него доволны недостатocy, нъ ся надѣяхъ че може да ся поправи.

Антонинъ.

То естъ искаше да направишъ опытъ съ него въ повреждане то на имперіѣ